

Naročninaznaša letno 30 Din, polletno 15 Din,
— za inozemstvo letno 60 Din.**Dosamezna številka 1 Din**UREDNIŠTVO — UPRAVA: pri g.
Benko nar. poslancu v M. Soboti
telefon številka 8.

Štev. rač. poštne hran. 12.549

izhaja vsako nedeljo

**MURSKA
KRAJINA**

Tednik za gospodarstvo, prosveto in politiko

Cena oglasovNa oglasni strani: cela stran 500
Din, pol strani 300 Din. — Cena
malim oglasom do 30 besed 10 Din,
vsaka beseda več 1 Din. — Med
tekstom vsaki oglas 15% dražji.
Pri večkratnem oglaševanju popust.UREDNIŠTVO in UPRAVA
v Murski Soboti.

Rokopisi se ne vračajo

II. LETO

Murska Sobota, 24. decembra 1933.

ŠTEV. 52

Naš Božič.

Tako je uravnano v prirodi, da baš v trenutku, ko zima in mraz začneta najljutejšo borbo proti vsemu kar brez toplote ne more živeti, ista priroda že daje rasti dan in otvarja nove nade. Ko je bil naš narod v najhujši stiski, ko so mu pod tujim žezlom naglo kopnele severne meje in je povsod že začel delovati strup tujinstva, mu je zasijala nada svobode.

Zdrava in z vsemi darovi obdarjena naša mlada država s pridnim svojim narodom je zaslala ob prvih težkih gospodarskih in upravnih izkušnjah v nekako mrtvilo v medsebojno borbo strank, ki se je razširila v vse panoge javnega življenja, v vse kulturno in gospodarsko delovanje, ubijajoč veselje do ustvarjajočega dela. To je bila slabost bolnika, ki pa bi lahko postala usodna za njega, če ne bi prišel ob dvanajsti uri sam kralj s svojim manifestom, ki je z energično roko utiril naše gospodarsko in politično delovanje. Kratka je šele doba našega prerodenja in vendar se vidi, da se je v tem času mnogo več napravilo, kot v prejšnjih časih ko so bile prilike ugodnejše in ko še svetovna gospodarska kriza ni butala ob naših kmečkih domovih. Naša država je tako trdno zasidrana, da je bilo njen napredek pač mogoče odgoditi, ni pa ga bilo mogoče trajno preprečiti. V tem spoznanju so klonili tudi nasprotniki, katerim je bila odvzeta oblast, ki so jo izrabljali v svoje namene, ne meneč se za svoje višje poslanstvo: za narod in domovino. Sedaj so utihnili; vlada je s svojim delom priklenila nase še one redke, ki so verovali njihovim besedam in obljubam. Zakoni, ki so bili izdani tekom leta, v katerih je vsa skrb in zaščita našega kmeta, so okrepili vsem upanje, da stojimo na pragu nove dobe, dobe našega gospodarskega podviga in napredka. A s tem še ni rečeno, da smemo čakati prihodnost križem rok. Vsakdo je poklican, da zastavi svoje delo in sposobnost za obči blagor, v nas samih je, da zgradimo na

danih temeljih dom našega zadovoljstva in blagostanja. Kakor ob petju božičnih zvonov, ko se rodi dan ki ima v sebi že vso sluteno moč in zmago nad temi nami, tako se tudi v nas naj zbudil volja za delo, ki nas čaka in ki nas zahteva. V tej veri naj bodo naše božične misli.

Ko želimo stoterim svojim prijateljem in bralcem širom na-

šega prostranega Prekmurja, možem in ženam v krogu njihovih dragih vso srečo in zadovoljstvo božičnega miru je v nas želja naj ne vgasne v njihovih srcih vera in upanje v našo prihodnost. Brez dela ni miru. Zato hočemo užiti božični mir, da se utrdimo za nadaljno delo. In v tem znamenju vsem:

Veseli in srečni Božič!

Vojni dolgovi se Ameriki prav slabo plačujejo. Mesto 143 milijonov dolarjev, kolikor znašajo zapadli obroki, so evropske države plačale le 8 milijonov. Nekatero državo so sporočile, da ne morejo plačati, druge pa niso poslale ne poročila ne denarja. Med slednjimi je tudi Madžarska.

Bolgarskega kralja so na povratku iz Beograda v Sofiji svečano sprejeli. Ob prihodu je kralj Boris iz-

javil, da je bil očaran nad prisrčnim in iskrenim sprejemom, ki so mu izkazali v Beogradu Njeg. Vel. kralj Aleksander in kraljica Marija, kakor tudi nad navdušenim sprejemom ki mu je izkazalo vse prebivalstvo. Meseca januarja bo bolgarski kraljevski par posetil tudi rumunskega kralja v Bukarešti.

Predsednik senata dr. Tomašič je daroval 20.000 Din v korist nezaposlenih delavcev.

Rusi hočejo okrepiti svoje postojanke na Daljnem vshodu, v slučaju oboroženega spora z Japonci, na ta način, da bodo tamošnje pokrajine obljudili. Za vse naseljence je sovjetska vlada dovolila izredne ugodnosti.

Novi narodno socialistični državni zbor se je v Berlinu sestel k otvoritveni seji, ki je trajala komaj 6 minut. Za predsednika je bil ponovno izvoljen Göring.

Razdelitev banovinskega sklada. Po zaslišanju tozadevnega širšega in ožjega odbora in upoštevajoč gospodarske in socialne prilike posameznih okrajev je g. ban odredil, da se iz sredstev Bednostnega sklada dodeli in sicer:

1) Za vzdrževanje, preureditve, preložitve in novogradnje cest za okraj M. Sobota 100.000 Din, za Dolno Lendavo 70.000 Din.

2) Za regulacijo in melioracijo za o. M. Soboto 50.000, za o. Dol. Lendava 15.000 Din.

3) Za prehrano onemoglih, brezposelnih in njihovih rodbin, skrb za otroke za o. Murska Sobota 5000 Din, za o. D. Lendava 5000 Din.

ROJSTVO ODREŠENIKA.

POLITIKA

Nj. Vel. kralj in Nj. Vel. kraljica Marija sta posetila Zagreb, kjer jim je tisočglava množica prirejela navdušene ovacije, kakršne še Zagreb ni videl. Ko se je vladar peljal od kolodvora v mesto, je navdušena množica prodrla kordone in silila k vladarjevemu avtomobilu, tako da se je vozilo komaj utiralo pot skozi množico. Po vsej državi, posebno pa Zagrebu, so na svečan način proslavili rojstni dan Nj. Vel. kralja. Proslavi se je pridružilo tudi prijateljsko inozemstvo.

Bolgarski listi pišejo z ozirom na zadnji kraljevi sestanek v Beogradu, da bo postopno in zanesljivo prišlo do zблиžanja med našo državo in Bolgarijo. Ko bodo urejena gospodarska in druga v to vrsto spadajoča

vprašanja, so bodo postopno uredila v obeh državah tudi druga kar bo prej ali slej obrodilo nadaljne sadove.

Ministrski svet je sklenil razdeliti za božično podporo brezposelnim 600.000 Din. Na vsako banovino pride po 60.000 Din.

Za zблиžanje z Bolgari. Bolgarski časopisi javljajo, da je komandant naše kraljeve garde povabil 200 bolgarskih oficirjev v goste jugoslovenske vojske. Sofijo bodo v kratkem obiskali beograjski in zagrebški pevci. Jugoslovenskim pevcem pripravljajo prisrčen sprejem.

Predsednik grške vlade bo v kratkem posetil Beograd in Bukarešto.

Pakt prijateljstva, nenapadanja in nevtralnosti so sklenili Italjani in Rusi.

Vsem cenjenim čitateljem
in sotrudnikom našega
lista, želi vesele Božične
praznike

UREDNIŠTVO
in UPRAVA.

Otroke pošiljajo pred puškino cev.

Tihotapstvo je najbolj razpaseno v obmejnih krajih. Ljudstvu je prišla „šmuglerija“ tako v kri, da jo ne opustijo, čeravno kupujejo gotove predmete onstran mej po znatno višji ceni, kakor pri nas. Pri tem prepovedanem poslu pa se nekateri starši poslužujejo celo svojih otrok. Mislijo namreč, da imajo otroci pri tihotapstvu olajšalne okolnosti in da jim puškina cev prizanaša. Pred nekaj dnevi bi lahko v Kuzmi, po krivdi nespametnih staršev ugasnilo 5 mladih bitij. Po naročilu staršev se je imenovana mladež odpravila čez mejo po petrolej. V mraku so se mladi tihotapci vračali s 80 l. petroleja. Smola je hotela, da jih je baš na meji zasačil službojoči graničar, ki je radi nastale teme, misleč, da je večja tolpa tihotapcev, začel streljati v njihovo smer. Neizkušeni „šmuglerčki“ so se tako prestrašili, da so odvrgli vso posodo petroleja ter jo popihali zajčjih nog proti domu. Sreča jim je bila tokrat mila, odnesli so vsi zdravo kožo. Postali bi pa lahko vsi žrtev, radi svojih nepremišljenih staršev. Take starše, ki navajajo svojo deco že v rani mladosti na prepovedane „pustolovščine“ in jih povrh še izpostavljajo življenjski nevarnosti, je treba najstrožje kaznovati.

Krmimo uboge ptice!

Zadnji snežni zameti so ptica docela onemogočili priti do hrane, da se lačne in prezeble približujejo človeškim bivališčem ter prosijo hrane.

Ne ostanimo zakrknjeni in nudimo jim krme, kolikor pač kdo more. Ne pokladajmo jim je pa na sneg ali zemljo, temveč v krmilne hišice in na predstavke oken in pod streho sploh. Mokra in zamrznjena krma je pticam največkrat le v pogubo.

Naj nam ne bo žal, če izdamo za krmo pticam par dinarčkov, saj nam bodo pomladi vse stotero povrnilo!

Murska Sobota

— **Rojstni dan Nj. Vel. kralja.** Na izredno svečan način smo letos proslavili rojstni dan našega vladarja. Že na predvečer so raz hiš zaplapolale trobojnice in v večernih urah so ulice kljub mrazu in snegu oživele. Ljudstvo se je začelo zbirati za bakljado. . . . Ogromni reflektorji so razsvetljevali ceste, girlanda raznobarnih luči je praviljično razsvetljevala prostor pred občinsko hišo, čigar pročelje je bilo v zelenju in trobojnicah. Ko je okrog šeste ure zvečer stopil župan g. Hartner na balkon, da pozdravi meščane in da vznešenih besedah proslavi obletnico rojstva Nj. Vel. kralja, se je že ob postrojenem vojaštvu in ob četi gasilcev, zbrala velika množica, ki je svojemu razpoloženju dala duška s frenetičnivskliki našamu visokemu jubilanu. Z bakovsko godbo na čelu je spreved krenil po ulicah. V povorki so korakali poleg celokupnega občinskega odbora z županom g. Hartnerjem na čelu še g. poslanec Benko, ter vsi zastopniki civilnih in vojaških uradov.

Isti večer pa so priredili aktivni in rezervni častniki mursko-soboške garnizije svečan družaben večer, ki je napolnil obširno dvorano Sok. doma z najodličnejšo družbo. Med drugimi so bili navzoči g. poslanec Benko, g. sreski načelnik Lipovšek, g. župan Hartner, g. major Narandžič, komandant mestā g. kap. I. kl. Lazarevič predstojnik sodišča dr. Šumenjak ter še drugi odlični zastopniki društev itd. Z zvoki naše himne se je otvoril večer, ki je minul v najlepšem in najsvetanejšem razpoloženju vseh navzočih, ob pridnem igranju sok. jazz-orkestra.

Drugi dan so se v vseh tukajšnjih cerkvah darovale slavnostne službe božje. Po daritvah je bila šolska akademija v Sok. domu ob udeležbi vseh odličnikov našega mesta. Po navdušujočih besedah šol. uprav. g. Gabrijelečiča so sledile točke programa, ki so morale i po vsebini i po izvajanju zadovoljiti slehernega ter mu vtisniti zavest, da se naša mladina vzgaja v strogo nacionalnem duhu, v ljubezni do domovine in kralja. Istočasno se je vršila tudi proslava v telovadnici tukajšnje realne gimnazije ob navzočnosti celokupnega profesorskega zbora, številnih starišev dijakov in drugega občinstva. O pomenu dneva je govoril g. prof. Hvala, nakar so sledile deklamacije dijakov. Proslavo so zaključile pevske točke gimn. pevskega zbora in zbora iz Martinišča pod vodstvom g. prof. Justina.

Praznik našega vladarja je za nami. Proslavili smo ga z vso svečanostjo z prireditvami iz katerih je žarela vsa naša ljubezen in spoštovanje do Nj. Vel. kralja.

— **Osebna vest.** Dosedanji direktor tukajšnje nepopolne realne gimnazije g. Matko Rauter je imenovan za profesorja klasične gimnazije v Mariboru. — G. dr. Jelko Ravnikar je pred dnevi položil notarski izpit v Ljubljani. Čestitamo!

— **Božičnica Kolo jugoslovenskih sester** je bila dne 17. t. m. v Meščanskem domu. Obdaritvi so prisostvovali župan g. Hartner, žand. major g. Narandžič, sodni predst. g. dr. Šumenjak, starosta Sokola g. geom. Pertot, ter poleg drugega občinstva tudi celokupni učiteljski zbor tuk. osn. šole z šol. uprav. g. Gabrijelečičem na čelu. Po govoru podpredsednice ge Bratinove se je izvršilo razdelitev daril. Obdarovanih je bilo 185 revnih šolskih otrok in dijakov z obutvijo in oblekami, 16 siromašnih družin pa je dobilo sladkor in moko. Vrednost razdeljenih daril znaša okrog 11.000 Din. Da so se otroci in revne družine tako bogato obdarile je predvsem zasluga društva samega, ki si je z neumornim delom med letom nabral ta znesek. Kakor vsako leto tako so tudi letos prispevali večji denarni znesek tuk. občina, denarni zavodi in banovina. Hvaležnost siromaškov je prirediteljicam, ki so se stavile v službo za najbednejše, pač najlepša zahvala in zadoščenje za njihov trud.

— **Božične pozdrave pošiljajo** mornarski podčastniki našega modrega Jadrana vsem Prekmurcem, prijateljem in znancem, ter jim želijo srečno Novo leto. — Geza Debelák in Horvat Štefan iz M. Sobote in Štefan Vitez iz Predanovci.

— **Lutkova predstava** bo v Sokolskem domu v nedeljo, dne 24. XII. 1933 ob 15. uri, Vprizori se lepa božična igra. Vabljeni!

— **Uprava zdravstvenega doma** sporoča, da bodo dne 31. t. m. kopalnice ves dan brezplačno na razpolago za člane tukajšnjega Sokola. Za članice bo dostop dovoljen od 8. zjutraj do 12. ure, za člane pa pop. od 14. ure dalje. Člani se bodo morali izkazati z potrdilom društva, ki ga prejmejo pri br. tajniku Niševicerju.

— **Smučarji!** Smuči, prvevrstne izdelave, kakor tudi vse smučarske potrebščine so dospеле. Oglejte si zalogo! Opozarjamo na današnji oglas. — Štivan Ernest, M. Sobota.

— **Pregledovanje in žigosanje sodov.** Po odobrenem delavnem programu Ministrstva trgovine in industrije, Osrednje uprave za mere in dragocene kovine v Beogradu, z dne 23. II. 1933, šte. 1163/33 se bo vršilo pregledovanje in žigosanje sodov v področni postaji za kontrolo sodov v Murski Soboti, dne 12. in 13. jan., 12. in 13. februarja, 13. in 14. marca.

— **Kmetijska podružnica v M. Soboti** je imela svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 17. decembra pri g. Flisarju v M. Soboti. Udeležencev je bilo okrog 100. Zborovanje je vodil načelnik g. Kuhar Štefan iz Puconec, ki je podal o delovanju podružnice in o reorganizaciji Kmetijske družbe v zadrugo obširno poročilo, ki je bilo vzeto z odobravanjem na znanje. Za načelnika je bil odbran zopet g. Kuhar Štefan iz Puconec, v odbor pa gg. Samec Joža, živinozdravnik v M. Soboti, Vlaj Viktor iz Predanovec, Lanščak Franc iz M. Sobote, dr. Šerbec Jože žzdr. v M. Soboti, Eöty Jenö iz Hodoša, Kuhar Štefan iz Te-

šanovec, Vezer Geza iz Martjanec, Franko Jože iz Markišavec in Vrečič Koloman iz Strukovec.

Gornja Lendava

— **Kraljev rojstni dan** je proslavila tukajšnja šolska mladina v soboto 16. t. m. izvanredno slovesno. Proslavi, ki je obsegla 10 zelo pestrih točk so prisostvovali vsi starešine tuk. uradov ter številno občinstvo. Zahvalne službe božje se je vkljub sneženemu metežu udeležilo zadovoljivo število občinstva. Pohvalno moramo omeniti, da so 17. t. m. vihrale raz vseh hiš tuk. posest. drž. trobojke.

— **Božičnica.** Kakor običajno tako priredi tudi letos upravit. šole božičnico za revne učence. V nedeljo 24. t. m. bo ob 15. uri popoldne v šoli primerna božična igrice, nato pa razdelitev daril. Udeležite se božičnice polnoštevilno! Prireditelji razpolagajo tokrat z izvanredno lepo vsoto (1.100 Din), katero so poklonili deloma bivša podružnica Jug. Matica v Gornji Lendavi, Ciril Metodova družba in banska uprava. Razen zgor. zneska je priprav. odbor razdelil še 950 Din, kot božičnico okoliškim šolam in sicer: Vidonci 200 Din, Kruplivnik 200 Din, Kuzma 350 Din in Dol Slaveča 200 Din. Zahvala in druge podrobnosti o tem sledijo v prihodnji številki.

— **Krajev. šol. odbor.** Izvolil se je nov krajev. šol. odbor, v katerem so: gg. Bokan Jožef predsednik, Beloglavec Vilibald poslovodja, Bertalančič Štefan blagajnik in odborniki Ovčar Franc, Kisilak Leopold, Bačič Franc in Husar Ivan. Novemu odboru čestitamo in želimo, da bi častno branil interese šolstva.

— **Občinski urad.** Doznali smo, da se bo občinski urad, ki se sedaj začasno nahaja v stari šoli, na željo občanov v najkrajšem času preselil v hišo trgovca Hahn. To preselitev toplo pozdravljamo, kajti na ta način bodo vsi uradi zgoraj in v neposredni bližini. Dosedanji uradni prostori itak ne odgovarjajo svojemu namenu. Urad nujno potrebuje primerno čakalnico za stranke. Vsled tega naj ima obč. uprava pri prevzemu novih prostorov to v vidu. Nikakor ne gre, da zmrzujejo stranke na cesti, ali pa, kakor do sedaj, nadlegujejo najbližnjo družino že v ranih urah in pozno v noč s segrevanjem v kuhinji.

— **Gornjelendavska posojilnica** je imela v nedeljo 3. t. m. izredni občni zbor. Član nadzorstva je prisotnim v daljšem poročilu predložil stanje posojilnice in njeno dosedanje poslovanje. Omenil je, da je bil izredni občni zbor sklican predvsem raditega, da se izpopolni in preorganizira načelstvo. Z večino glasov so bili pri volitvah izvoljeni v načelstvo sledeči zadružniki: gg. Maršik Alojz, gostilničar v Gor. Lendavi (za načelnika), Bokan Jožef, župan in pismo- noša v Gor. Lendavi šte. 159 (za podnačelnika), Huber Franc gostilničar v Kuzmi 86, Fartek Janez župan in gostilničar v Kuzmi šte. 11, Majc

Jurij posestnik v Gor. Lendavi štev. 76, Cvernjek Franc posestnik v Kuprivniku 38, Kovač Jožef posestnik v Vidoncih štev. 48. in Špilak Franc posest. Doliči 16. Novo načelstvo sestavljajo sami ugledni možje, ki bodo znali čuvati zaupan denar z vso previdnostjo in preudarnostjo ter obdržati posejilnico kljub denarni zbežanosti na zadovoljivi višini. Istočasno je načelstvo izvošlo in nastavilo za tajnika, šol. upravit. Beloglavec Vilbalda, ki je znan kot vesten zadružni delavec.

Roparski napad.

Na Andrejevo ob priliki sejma je izvršil že nam znani L. iz Dolnji Slaveč nad vse drzen napad. Imenovani dan se je priklatil iz Avstrije, kjer baje služi, ter v zgornji gostilni prisluškoval razgovoru med nekim M. iz Martjancev in g. cestnim nadzornikom, ki sta delala pogodbo za navažanje kamenja na banovinsko cesto. Na uho je vlekel zlasti visoke denarne številke. Prepričan je bil, da je prevzemnik M. bogataš in da dobi pogojeno vsoto takoj izplačano. Vsled tega je L. ves dan zasledoval, zvečer pa se mu je celo v eni izmed spodnjih gostiln pridružil. V skupnem pogovoru sta popivala pozno v noč. Pri odhodu se mu L. pridruži, češ, da je tudi on v tej smeri doma. Na samotnem mestu zaprosi L. svojo žrtev vžigalice. V hipu ko je M. segel v žep, ga L. bliskovito od zadaj zgrabi ter vrže na tla. Zadal mu je silen udarec v obraz, a z drugo roko seže v hlačni žep in izvlekel denar nico ter je nato naglih korakov zbežal v temno noč. M. je močen udarec tako omamilo, da se sprva niti ni zavedel, kaj se mu je pripetilo. L., ki je pričakoval v denarnici „težke“ tisočake je bil strašno razočaran, ko je izvlekel iz nje na žalost le 3 desetakke. M. je drugo jutro opisal svoj nočni doživljaj in spremljevalca orožnikom, ki so seveda takoj osumili tega drznega čina L. iz Dol. Slaveč. Krivec je še isto noč pobegnil v Avstrijo. Za njim je izdana tiralica. — Ker postaja L. s svojimi pogostimi roparskimi napadi nevaren človeški družbi, je želja vseh, da se ga za svoje lopovščine eksemplarično kaznuje.

DOPISI

Kuzma. Sokol Rogaševci odsek Kuzma, je vprizoril v nedeljo, dne 10. dec. v Gor. Slavečih v gostilni Fartek igro „Repoštev“. Igra je bila na zadovoljivi višini in je številne obiskovalce spravila v gotovih prizorih v zelo dobro voljo. Pohvalno in častno je predvsem to, da so igrali sami kmečki fantje, kar je zasluga vnetega in požrtvovalnega sokolskega delavca br. Muteca. Simpatije občinstva si je znal zlasti pridobiti 3. rokodelski pomočnik „To bi bilo čisto prav“.

Pertoča. Rojstni dan Njeg. Vel. kralja Aleksandra I. smo prav svečano proslavili dne 16. t. m. z obširnimi sporedom. Da pa je bila mogoča večja udeležba od strani občinstva se je šol. proslava ponovila tudi v nedeljo po maši ob nabito polni, sicer zelo

obširni šolski sobi. Vse točke sporeda so bile od strani občinstva burno aplavdirane. Udeležili sta se proslave tudi gerlinska in pertoška gas. četa s svojo godbo. Pogrešali pa smo med občinstvom večino obč. odbornikov, ki bi bili v prvi vrsti poklicani, da ob takih prilikah z dobrim zgledom prednjačijo.

Kmet. nad šola v Pertoči je pričela s poukom dne 18. t. m. Učenec je 27. Redno se bo poučevalo vsak ponedeljek, sredo in petek od 15. oz. 16.—19. ure. Poleg tega pa so zasigurali tudi strokovna predavanja (11 × po 3 ure) razni strokovnjaki iz Murske Sobotice, ki bodo dostopna širšemu občinstvu. Na ta predavanja, ki jih bomo vedno pravočasno naznanili, že sedaj vabimo vse občane in tudi okoličane.

Pri Sv. Juriju si je sin posestnika Kornhauzerja, ki se je s sekirico igral, odsekal košček prsta. Maček, ki je bil v bližini je ta košček nenadoma pograbil ter z njim odbežal. Tako je prišel deček ob komadič prsta, a maček pa do male južine.

Člane naše organizacije JNS pozivamo, da store svojo dolžnost in plačajo članarino, ker tudi organizacija ima svoje obveznosti, ki jih je treba poravnati. V nedeljo, 24. t. m. bo odborova seja po maši. Pridite vsi! — *Kraj. org. JNS Pertoča.*

Tišina. Kakor navadno, se je tudi letos dne 1. in 17. decembra vršila proslava, ki je v vsakem pogledu lepo uspela. V nabito polnem šolskem razredu so zadoneli iz grl mladih pevcev naše lepe narodne pesmi. Deklamacije, dasi dolge in težke, so bile podane brezhibno. Velik del uspeha je pripisovati požrtvovalnemu delovanju učiteljstva, zlasti gospodični učiteljici Sonji. Tokrat je narod na Tišini pokazal, da ima smisel za slične proslave, kajti udeležba je bila tako številna, da se je morala proslava ponoviti in je polovica naroda, kljub hudemu mrazu, vstrajno čakala pred šolskim poslopjem na ponovitev proslave. Le tako dalje, slovesno obhajanje državnih praznikov je sveta dolžnost vsakega državljan!

Veliki Dolenci. Sokolska četa v Velikih Dolencih je priredila 17. decembra popoldan v šolskih prostorih ljudsko igro: „Prisega o polnoči“, ki je dobro izpadla. Na Štefanovo priredi sokolska četa otroško igro: „Čudežne gosli“. Ob tej priliki se bo vršila božičnica revnim otrokom z obdarovanjem, božičnim drevesom in jaslicami.

Beltinci. Naše Sokolsko društvo je proslavilo 15. obletnico Ujedinjenja na posebno svečan način dne 3. t. m. Spored akademije je bil bogat in je vseboval poleg zaobljube članstva in krasnega ter pomembnega predavanja brata Fr. Gumilarja še lepo izvajane telovadne točke vseh oddelkov, petje in šaljiva prizora, ki sta bila prav dobro podana po šolskih otrocih. Posebno lepo in precizno je bila izvajana točka, pri kateri so nastopili člani, zakar so želi mnogo aplavza in so morali točko na splošno željo občinstva ponoviti. Tudi deklamacije sokolske dece so bile srečno izbrane in dobro podane. Akademijo je posetilo mnogo preprostega naroda, ki je pazljivo sledil izvajanju. Med udeleženci smo videli tudi oba župana novih upravnih občin Beltinci in Bratonci gg. Baligač Štefana in Cigan Marka ter več občinskih odbornikov. Po akademiji se je začelo splošno rajanje v spodnjih gostilniških prostorih sestre Žemljičeve ob zvokih domače godbe Kociper. — Sokolsko društvo Beltinci bo priredilo v gostilniških prostorih s. Žemljičeve na staro leto ob 19. uri „Silvestrov večer“. Na sporedu so telovadne točke in več šaljivih prizorov in deklamacij ter šaljiva pošta. Vabljeni vsi!

stava ponoviti. Tudi deklamacije sokolske dece so bile srečno izbrane in dobro podane. Akademijo je posetilo mnogo preprostega naroda, ki je pazljivo sledil izvajanju. Med udeleženci smo videli tudi oba župana novih upravnih občin Beltinci in Bratonci gg. Baligač Štefana in Cigan Marka ter več občinskih odbornikov. Po akademiji se je začelo splošno rajanje v spodnjih gostilniških prostorih sestre Žemljičeve ob zvokih domače godbe Kociper. — Sokolsko društvo Beltinci bo priredilo v gostilniških prostorih s. Žemljičeve na staro leto ob 19. uri „Silvestrov večer“. Na sporedu so telovadne točke in več šaljivih prizorov in deklamacij ter šaljiva pošta. Vabljeni vsi!

Pojasnilo

k članku „Na naslov cestnega odbora v M. Soboti“ objavljenem v „Murski Krajini“ z dne 10. decembra 1933:

Po ugotovitvah strokovnjakov bi znašali gradbeni stroški za nov železobetonski most čez Ledavo v Polani najmanj 120 000 Din. i ne le 28.000 Din in še nekaj tisočakov, kakor navaja članek. Za vzdrževanje vseh mostov v srezu pa je od kr. banske uprave odobren le znesek Din 36.000. Jasno je torej, da v okviru tega zneska ne preostaja drugega, nego obnoviti leseno konstrukcijo, ki je do cela dotrajala, vsled česar je promet čez most zelo ogrožen.

Da je cesta Černelavci-Bodonci med banovinskim najslabša, je cestnemu odboru znano. Vendar pa iz odobrenih proračunskih sredstev ni mogoče ceste dotirati z večjo količino gramoza, ki bi ga bilo potrebno radi izboljšanja cestišča. Posebna postavka za izboljšanje ceste pa je bila v proračunu črtana.

Sploh skrbi cestni odbor, da se odobreni zneski proračuna do zadnjega dinarja izrabijo najracionalneje in to po navodilih in predhodni odobritvi kr. banske uprave v Ljubljani, ki fungira cestni odbor kot pomožni organ v smislu zakona.

M. Sobota, 13. dec. 1933.

Sreski cestni odbor.

Snežni zameti.

Tudi snežni zameti so elementarni dogodek, ki se mu mora posvečati vsa pažnja, zlasti kar se tiče komunikacij. In vendar se to v gotovih slučajih omalovažuje če ravno, ne samo gotovi predpisi, temveč stara tradicija takojšnje čiščenje zametanih komunikacij nalaga. Zamudno čiščenje komunikacij močno ovira promet in povzroča nepotrebne nezgode. V prvi vrsti so za to delo poklicane občine, vendar vršijo nekatere to dolžnost zelo počasno. Pravilno bi bilo, da se ceste po zasneženju takoj temeljito očistijo. Dolžnost je cestnih organov, javnih uslužbencev, da strogo pazijo na pravilno in pravočasno čiščenje cest.

TON-KINO

Lastnik G. DITTRICH

v MURSKI SOBOTI

Paul Abraham-ova opereta

Nočna

pustolovščina.
(Zigeuner der Nacht)

V gl. vl.: JENNY JUREČIČ od zle
HANS BRAUSEWE od zle

Predstave se vršijo od zle
je malo P
i bi bolj E
strega, p
kakor je t
mladega

V NEDELJO, dne 24. decembra

dne ob 1/24 uri, in v TOREK,

dec. pop. ob 1/24. in zvečer ob

MED TEDNOM

DOMA

Vas Otočani so pred napadli volkovi. Prebivalci napadli volkovi. Prebivalci spanja prebudilo tuljenje in no renčanje volkov ter mukano živine. Kmet Kukić je zgrabil z sekiro in tekel iz hiše proti svojemu hlevu, okrog katerega se je že plazilo nekaj volkov. Ko je prvega volka udaril s sekiro, pa sta mu druga dva skočila na hrbet in začela se je obupna borba na življenje in smrt. Enega volka je kmet dobro zadel s sekiro, drugega, ki ga je grizel v vrat in pleča pa se je tudi srečno otresel ter zamahnil po njem s sekiro. Ker so hiteli na pomoč sosedje so zverji zbežali. Volkovi so to noč raztrgali v vasi 7 krav in 4 konje ter ranili enega vola.

Ivana Repnikova je nesla nekaj živil preko italjanske meje v našo državo v bližini Rakeka. V snegu in mrazu je tik meje omagale in umrla. Bila je 23 let stara.

Letošnja jesen je za Črno goro usodepolna. Pred tedni so reke preplavile svoja obrežja, sedaj pa je povsod zapadel visok sneg, poplav pa še ni konec, kar bo imelo za posledice še večje poplave.

Avtomobil z orožniki in finančnimi stražniki se je zvalil po pobočju ob cesti, ko so zasledovali tihotapce v bližini Omiša. Mnogo orožnikov je bilo ranjenih, dočim je na mestu obležal mrtev orožnik Radulović. Tudi neki finančni stražnik je težko ranjen in se bori s smrtjo.

DRUGOD

V tovarni stekla v Sofiji je nastala huda eksplozija. Šest delavcev je bilo hudo ranjenih in su jih morali prepeljati v bolnico.

Iz glavne jetnišnice v Barceloni je pobegnilo 50 jetnikov, od katerih jih je zdaj 30 na svobodi.

V Parizu razsaja že kakšnih 14 dni tifus.

Za šoferje, ki bi pijani vozili v Leningradu v Rusiji so odredili smrtno kazen.

Dovolj je noči, odprite oči V Betlehem pogledajte, kaj tam se godi . . .

Oton Župančič:

Božična zdravica

Če bi na dajmo tistega,

da!

ga.

nega,

asa,

naša

bornega.

Če bi zaplotnik, stran!

mi ne hrusti,

oj me pusti,

o jutri tudi dan.

Če bi zopet boj in hrup —

čaj pa je med nami

Jete, ki nas mami,

ki nas drami v jasen up. —

Še ga dajmo tistega

tistega od zida!

Svet je malo prida —

sanjajmo si čistega!

Božič v pragozdu

Zaklali smo nekaj koz in smo se okrepčali. Tedaj sem bil poslal tovariša z zdravimi nosači na lov, sam pa sem ostal z bolnim osobjem v šotoru. Bilo je sredi decembra. Bližal se je Božič. To je v tropskih krajih čas velikega deževja. In res se je vtilo in je lilo brez nehanja. Strahovitosti so zimsko-deževni dnevi sredi Afrike. Človek bi zblaznel od osamelosti in puščobe. Vsako jutro je bila v kolibi več centimetrov visoka voda. Črnci so bili vsi bolni, tako da ga ni bilo, ki bi bil šel z menoj vsaj na bližnji lov. Tudi v kolibi ni bilo več hrane: ne sladkorja, ne čaja in le boren kupček soli. Pred poginom so nas varovale v tem času, ko je lov dvomljiv, samo še koze: ne daj Bog, da bi bili morali vse poklati, preden bi prišli v varnejši kraj!

Nekega dne, ko je popoldne nehala liti, sem bil šel na izprehod v okolico. Tu sem naletel na domačina iz bližnjega selišča, ki mi je povedal, da se v okolici klati stan man-eater (lev, ki žre ljudi). Dan preje je bil napadel in odvedel s seboj neko žensko: ko sta ga dva moža zalezovala, je oba težko ranil in se je pred očmi preplašenih vaščanov gostil z nesrečno žrtvijo. Ponudil sem poglavarju, da mi preskrbi nekaj nosačev in pojdem lovit nasilnega sovraga. Zaman — glavarju nekaj ni bilo všeč; rajši je pustil, da lev napada žene in deco, nego da bi mi bil dal na razpolago petorico domačinov.

Dan ali dva pozneje sem se srečal s tem levom. Bil sem pravkar v naši „kašči“, ko neki črnc divje zavpije: „Tau, tau!“ (Lev, lev!) Jadrno skočim pred kaščo in ugledam črnca, ki spretno kakor opica pleza na drevo: „Skrijte se,“ — vpije „lev je tu!“ Hotel sem skočiti v kolibo, da bi bil pograbil puško, a lev me je prehitel, mogočno je stopal kakih dvajset korakov proč od mene.

Hladen pot mi je oblival hrbet. Nisem se mogel ganiti. Nekaj naglih skokov in bi bil levja žrtev. Toda krvoločni mogočnik se ni zmenil za me. Pokojno je bil odšel v goščavo. Šele ko je izginil, sem se prijel za glavo: Takšna prilika in si jo zamudil! Zaman je bil ves kes: lahko sem bil zadovoljen, da me ni velikan kako drugače presenetil.

Tik pred božičem je bil naš položaj strahoten. Zalogo smo docela izčrpali; lov je bil skrajno neugoden. Bilo je 24. popoldne. Daleč v domovini so drhtela srca v pričakovanju svete noči. Tu je vladal strašen mrtev molk afriške planote. Vzel sem spremljevalca in sva krenila na lov. Potihoma in počasi sva odmikala od sebe visoko travo, ki naju je popolnoma skrila. Kanila sva se preriti k bližnjemu jezeru, odkoder sva čula divje race. Bil je jasen dan. Solnce se je nižalo k zatonu. Počutil sem v travo in se zamislil. Zaman je vsa utrjenost: tu, sredi divje prirode in čisto tujih, sovražnih ljudi občuti tudi najbolj trdo srce poezijo božičnih praznikov. Spomini na mlada leta niso nikdar in nikjer tako sladki kakor v takem položaju. Že so mi silile solze v oči. Toliko tega prebiješ in preneseš s posmehom, a taki — le spomini te docela raznežijo in napolnijo srce z bridkostjo. Zahajalo je solnce, daleč nekje je bila moja domovina, daleč onkraj morja so se znanci pripravljali k božiču. . . Priletela je jata gosti. Ustrelim; odmev se izgubi nekje na robu pragozda, preplašeno gosje gaganje se čuje nekje nad vodo. Prerijem se naprej nikjer sledu o tolikanj zaželjenem plenu. . .

Zlovoljen sem se vrnil v kolibo. Tovarišev obraz je kazal obup. Zaprla sva se v kočjo in sva molčala dolgo v noč. Tak je bil moj božični večer v pragozdu.

Rad. Peterlin-Petruška:

Nocoj

Nocoj je čudna moč razlila čez mesto, selo, dol in breg, nocoj se dušah temnih svita, da vidi vsak najmanjši greh.

Nocoj priplava Bog ljubezni v srcé zakrknjeno spet v vas, nocoj zamro vsi spori jezni vsaj za en hip — polnočni čas.

Nocoj obrazi solz so rosní, objeti brata brat želi; — nocoj še bogataš ponosni groš bedni vdovi podari. . .

A. B.

Na fronti.

Na Sveti večer leta 1915 sem stal s svojim vodom na mrtvi straži! Globok sneg je ležal po galiških poljanah. Bril je oster veter. Vojaki v razcapanih avstrijskih uniformah so se zavijali v tenka šotorska krila in stopicali po okopu. Streljanje je bilo prenehalo. Sedel sem s slugo Brdaričem v kritju.

„Kaj, če bi nocoj šli?“ se je nenadoma pritaženo oglasil Savo in me zbudi iz nekih otožnih misli. Zdrzil sem se. Ali je čutil moje želje?

„Molči Savo,“ sem ga opomnil. „Ali ne veš, kako pazijo na nas? Ali še nisi opazil, da so vas Srbe razdelili po vsem polku? Ali ne vidiš da so pomešali med nas Švabe in Madžare? Desna in leva nemška in madžarska straža sta obrnjeni v naš bok. Zakaj bi žrtvovali ljudi, ko pojde brez tega? In tudi, poglej noč! Še ni čas, Savo, še ni. . .“

Savo je sklonil glavo in se je zamislil. Kam so romale njegove misli? Ali so spremljale one žalostne kolone, tavajoče tedaj skozi Albanijo in posipajoče pot s človeškimi trupli?

Vstal sem in sem šel k stražam.

Noč je bila mirna in svetla. Videlo se je daleč na okoli. Ruske prednje postojanke so bile kakih petdeset korakov od naših. Tudi tam je bilo vse, kakor zavito v spanje. Le časih se mi je zazdelo, da vidim v tisti smeri človeško senco, ki je v oni čudni, mlečni svetlobi rasla in se širila v ogromno, nedoločeno prikazen. V moji duši se je zganilo nekaj toplega, kakor hvaležnost: videl sem, kako ona prikazen raste in se širi v nedoglednost in svojo senco zakriva ves svet.

Tedaj je na oni strani zazvenela pesem. . . Ali me vara uho? . . . Moje misli so se zmedle in srce mi je začelo burno utripati. . . „Gde domov muj!“ . . . Vojaki so se zdrznili, iznenadeni, ter prijeli za puško. . . Toda pesem je rasla vse bolj. Kakor mogočen val je udarjala ob naše okope in silila v naše duše z vso svojo zmagoslavno, uživajočo silo. . .

Poleg mene je stal Brdarič. Oči so mu gorele. Tiščal me je za roko in ves drhtel.

„Šlišite? Čehi, dobrovoljci. . . ?“

Nisem mu odgovoril. A moja lica so bila vlažna od solz.

Čehi so nam voščili Sveti večer.

Na desni in levi so zaropotale puške. . .

Skrivnosti božičnih večerov na Kozjaku

Če hočeš imeti mnogo denarja, natrgaj na sv. post šopek češnjevih vejic in jih daj v vodo, da vzbrste. K polnočnici pojdi prvi. Tam, kjer se stekajo tri meje, ti pride naproti vrag. Pod vsakim pogojem hoče kupiti od tebe šopek češnjevih vejic. Ko mu šopek zaceniš, se hoče pogajati. Pazi, da ne odnehaš od prvotne cene. Končno ti vrže vrag nekoliko razjarjen vrečo denarja za šopek češnjevih popkov. Z denarjem umno gospodari, sicer ti ga odvzame.

Pojdi tik pred polnočnico, ko gori samo še večna luč, v cerkev. Vzemi svečo z glavnega oltarja in jo prižgi na večni luči ter pojdi z njo trikrat okoli cerkve. Med potjo se ti pridruži hudič in ti hoče svečo upih-niti. Ako obraniš plamen sveče, ti vrže vrečo denarja ter nima več moči do tebe.

Ako si želiš denarja, delaj 12 tednov pred svetim večerom stolček iz 12 vrst lesa. Delaj vsak teden po enkrat in vsakokrat z drugega lesa, Stol nesi k polnočnici, postavi ga ravno pred glavnimi vrati in se vsedi nanj. Med povzdigovanjem pride zlo-dej in ti odkupi stolček za vrečo denarja.

Na kvaterno soboto zvečer pred božičem so predice predle še po delopusto dolgo v noč. Postale so silno lačne. Gospodinja je šla na podstrešje po suho sadje, da bi predice gural (prigriznile). Dolgo se ni vrnila. Predice so jo klicale, a se ni oglasila. Posvetile so na podstrešje. Strašno! Pred njimi so se zasvetile bele kosti. Iz teme je donel zamolkel glas: „Poguzam te, poguzam te!“ Še 14 dni po kvaterni soboti so člišali te strašne glasove.

Neki mož je na božično kvaterno soboto zvečer sekal les tik ob meji v gozdu svojega soseda. Prišla je bela žena in ga opomnila. Mož se je norčeval iz nje, žena je užaljena odšla. Nato je prišel gozdni mož in ga opomnil: „Zadnjič te opomnim, nehaj!“ Tudi tega je zavrnil. Drugi dan, ko so šli ljudje od maše, so našli v drevo zasekano sekiro. Ročaje so se držale roke, o možu pa ni bilo ne duha ne sluha.

Dve dekli sta hoteli preiskati korajžo, katera izmed njiju se upa k studencu po vodo ravno med povzdigovanjem med polnočnico. In res se je starejša ojunačila, vzela je škaf in šla. Dolgo se ni vrnila. Ko so šli ljudje od maše domov, so našli pri

studentu samo škaf, ušes so se držali samo prsti deklet. O dekli pa ni bilo slišati nikdar več.

*

Na sveti večer pojdi prisluškovat k meji. Ako slišiš godbo, se bo pri mejaših nekdo ženil, ako slišiš zabijanje rakve, bo nekdo umrl.

*

Fant naj prereže pri polnočnici ravno med povzdigovanjem jabolko na dvoje ter se ozre okoli sebe. Zagledal bo svojo izvoljenko.

Dekle, ki si hoče prikleniti svojega fanta, ga mora povabiti na sveti večer k sebi. Medtem ko sta v najbolj zatopljenem pogovoru, mu mora njena mati neopaženo vreči dve jajci v hrbet, da se ubijeta. V naglici ju mora prestreči s skledico in ocvreti, da jih použije. Tako si ga priklene za vedno.

*

Na sveti večer se vsedi na studenec in moli. Ravno med prevzdigovanjem se spremeni voda v vino.

MLADINI.

M. Grošljeva:

Otrokova božična pesem

Kako si lepo,
božično drevo:
Glej, lučic nebroj,
krasi te nočoj.
Božiček z nebes
povezal je vmes
piškote, bonbončke
in svetle balončke,
pa pisane vrečke,
nataknil je svečke
in lučke prižgal
od vrha do tal.
Zdaj svetiš se jasno
drevesce prekrasno!
Božiček moj, srčna Ti hvala,
Kako srečna je Velica mala.

Siromaček.

Božična povest.

Njegovega očeta je ubila ladijska vrva in je utonil. Njegova mati je bila perica. Pri nočnem delu se je prehladila, dobila je mrzlico in je umrla. Mali deček je ostal sam, pa je imel komaj štiri leta.

Ko so nesli njegovo mater na pokopališče, si je mislil mali deček pri sebi: Kdo mi bo kdaj govoril: ljubi moj sinko, kdo mi bo dajal kruha zjutraj, zvečer, kdo mi bo postiljal, kdo mi bo dajal snažno perilo, kadar se umažem, kdo me bo jemal v naročje in me poljuboval, kadar me bo kaj bolelo.

Tudi sosedje so se odselili, ta sem, oni tja in na mesto starih ljudij so prišli tuji, ki so malega dečka, kadar se je preprosil skozi njihova vrata, izpraševali: „Kaj hočeš? Kaj iščeš tukaj? Poberi se!“

Ubožec se je tudi pobrai, šel ven na cesto, kjer ni nikogar poznal, obstal lepo na nekem vogalu in gledal tako mimo gredočim ljudem v oči, če ni morda kdo podoben njegovemu očetu, da bi ga nagovoril. Zaman jih je gledal, kajti ljudje imajo druge opravke, nego da bi se menili za postopajoče otroke. Kdor hoče v današnjem svetu kaj dobiti, mora usta odpreti. Pravi beraček razume bolje svojo obrt. On leta za gizdavimi gospodi, se drgne in brusi ob nje s svojimi umazanimi cunjami in vsak mu nato vrže kaj, samo da se ga znebi. Berač, ki se zna samo jokati, lahko umrje od lakote.

Tudi mali siromak bi bil že prva dva dni umrl od glada, da ni neka preprosta stara sadjarica prodajala na tistem vogalu, ob katerega se je naslanjal. Ta je torej gledala, kaj postopa mali deček tam tako dolgo. Morda hoče celo krasti. Ko je pa videla, da se do večera ne gane od tam, ga je pomilovala. Izbrala je zanj nagnito jabolko, rekoč: „Na, vzemi! Potem pa pojdi vendar že domov!“

Mali deček je bil vajen slušati, in kakor so mu rekli, naj gre domov, je šel lepo domov.

Tisti čas pa je bil že večer in zvečer so v velikem mestu vsa vežna vrata zaprta. Ubogi deček je jokal, ko je pomislil, da ne more nikjer vstopiti, da nanj nikjer ne čakajo, da zanj nikjer ni postelja postлана.

Nato se je stisnil v kot nekih vrat in tam je zaspal v svojem velikem joku. V spanju je objemal kamen, ki je bil tako dober, da je njegove slabotne ude varoval mraza, in mu govoril: „Sladka moja mama.“ Po noči se je večkrat prebudil, ker je mrzli veter tako pihal, in se stokajoč obrnil na drugo stran, ker je bila njegova postelja tako trda.

Drugi dan je zopet poiskal ubogo sadjarico, ki mu je, videvši, kako je ubožec žalosten, zopet dala ostanke svoje jedi.

Tretji, četrti dan je spet našel dobro starko tam. Peti dan pa je nanjo zaman čakal na vogalu. Dosti jih je prišlo in so šli po cesti, še več nego druge krati, toda starke tokrat ni bilo.

Mali osiroteli deček vpraša nazadnje nekega berača, ki je imel samo eno nogo (višjega gospoda si ni upal nagovoriti):

„Kje je danes dobra teta?“

„Danes ne bo tu prodajala, sinko,“ odgovori berač, „ker je danes praznik.“

„Pa zakaj je praznik?“

„Ker se je danes rodil Jezus. Vidiš, sinko, kako hodijo ljudje v cerkev.“

Kamor gre toliko ljudi, tja bo menda tudi njemu dovoljeno iti, si misli sirotek in kako se razveseli, ko vidi, da ga iz te velike, velike hiše, ki nima nihče lepše od nje, ne gonijo in ne podijo, ga ne sprašujejo, kaj hoče tam, temveč mu dovoljujejo, da se raduje nad toliko lepimi pesmimi in je med toliko krasno oblečenimi gospodi.

Neki velik, častljiv gospod je nato mnogo govoril narodu in pripovedoval, kako je bil mali Jezus rojen v jaslicah med pastirji, kako je živel v siromaštvu in bedi in kako je potem sam vedno ljubil otroke.

Tako bi poslušal do večera, kar je ta častljivi mož pripovedoval.

Vse do večera je zmeraj našel kako cerkev odprto, zvečer pa so potem tudi te zaprli in on je ostal zopet na cesti.

Nebroj oken je bilo razsvetljenih po ulicah, krasne kočije so drdale gori in doli. Po blestečih oknih prodajalen so bile razstavljene jelke z gorečimi voščeniimi svečami, angelčki iz sladkorja in male zibelke, v katerih je spal Jezušček.

Mali sirotek jih je lahko dolgo tako gledal.

Smehljajoče se gospe so prihajale v prodajalne in kupovale te vilinske lepote. Vsaka je nesla domov svojemu sinčku, svoji hčerki, kar je poslal Jezušček.

Tako lep je Jezuščkov rojstni dan,

Samo da bi ne bilo tako mrzta dan. Blagor tistim, ki pri gorki peči na svoje ljube matere prsih poslušajo zavijanje vetra. Toda gorje mu, kdor ne ve, kam naj gre domov v takem ostrem vremenu! Zopet je šel nazaj k cerkvenim vratom in tam pokleknil, sklenivši ročice:

„Sladki Jezušček, ki tako ljubiš otroke! Ako potrebuješ kakega takega malega služabnika, kakršen sem jaz, ali bi me vzel k sebi? . . .“

In veliki Odrašenik je slišal prošnjo malega služabnika in vzel k sebi njega, ki ga ni imel nihče na zemlji za svojega. Tam je zaspal mali otrok in se prebudil v nebeškem kraljestvu.

Vi, ki se veselite in radujete v svetih božičnih dneh, spominjajte se tistih, ki gladujejo in žalujejo!

J. L.

Veliki črevlji.

(Božična zgodba.)

Drsaje s svojimi starimi, prevelikimi šlebedri je stopalo mlado dekletce po pločniku Bellevillske ceste, ki je bil vlažen od megle.

Bil je božični večer. Ves tisti del mesta je bil na ulici, pričakujoč večerje po polnočnici. Vzpenjača je hrumela; množica je mrgolela okrog stojnic pod milim nebom; dečad je trobila na trobente; delavci so se v gručah gnetli v pivnice, ki so imele žarko razsvetljena okna; sprijete za roke so predmestne gospodične zapirale pločnik, tesno zavite v volnene rute z debelim zvitekoma las, potisnjanim na nos.

Dekletcu je bilo ime Celestina. Bilo ji je sedem let. Če bi bila umita in če bi se njene zelene očke smejale, bi bila brhka videti. Toda očke se niso smejale prepogosto, zakaj Celestina je bila zelo nesrečna deklica. Njen oče in njena mati, oba vrla sejmarska glumača, on rokoborec, ona telovadka, sta ji umrla oba, on od prehlada, ona od posledic opasnega skoka, ki se ji je ponesrečil; drugi glumači so vzeli Celestino k sebi, ne iz rahločutnosti, niti ne iz usmiljenja,

ampak zato, da bi se okoristil z njo, ki so jo silili beračiti.

Vsak večer je morala prinesiti deset petic. Katerikrat jih ni nabrala in katerikrat, kadar jih je imela, se ni mogla premagati, da ne bi nekaj vzela zase in si ne bi kupila kolčka ali dveh, dobro vedoč, da bo za to tepena; a ta svoj delež je pogumno prenašala.

*

Tisti večer sta njena pisana roditelja odšla pit v vinaro in sta jo spodila prosjačiti na ulico. Ona pa se je čutila še bolj nesrečno, kakor po navadi, ker je videla okoli sebe roditelje, ki so kupovali svojim otrokom lepe stvari, in ker je vedela, da to noč Jezušček ali kak angel prihaja iz nebes in polaga igrače in bonbone v nastavljene otroške čreveljčke.

Neka izložba jo je najbolj zadrževala. Več minut je stala vsa navdušena pred bogato opremljeno punčko, oblečeno v rožnatno svilo in čipke, ki je imela na kratkih ročicah usnjate rokavičke, ki je zapirala oči, če si jo položil spat in ki je imela tako majhna ustka, da so napol odprta kazala samo dvojico drobcenih mišjih zob.

Celestina v svoji grdi, raztrgani obleki je premišljevala, tresoč se od mraza:

„Te velike punčke ne bom nikoli imela, to je gotovo; a tudi majhne ne bom imela. Zakaj, če bi mi jo Jezušček tudi hotel dati, ne bi vedel, kam naj jo dene, ker nimam čreveljev.“

Tedajci pa je zagledal na odprti stojnici črevelje vsake vrste — škornje, črevelje na zadrgo, čizme in moške črevelje na elastiko, copate, šolničke — vse skrbno v vrsto postavljene ali pa urejene v obliki cvetov, ki so jim bili vojaški črevelji za cvetne liste, nežni šolnički pa za sredino.

Zadaj za temi krasotami je dremaal prodajalec, debel, star mož.

Celestinino poželjenje je bilo tolikšno, da jo je njena mala vest kar pozabila opomniti. Z opičjo kretnjo je potegnila za trakove — ker ni utegnila izbirati — par ogromnih čreveljev, čreveljev za kakega voznika ali kopača, ki so ležali na robu stojnice, in je zbežala z njimi, pritiskaje si jih na srce.

*

V temi se je pretipala (kajti hišnik je bil že ugasnil plin) skozi šest nadstropij do svoje podstrešnice. Ker je vedela, kje so užigalice in kje je sveča, vtaknjena v steklenico, je prižgala luč ter postavila velike črevelje k zanikarni, že ugasli peči. Nato se je zarila v zabo, ki je bil njena postelja in je zaspala malone takoj.

*

Velika svetloba je napolnila podstrešno izbo. Angel je v njej, ne da bi mogel kdo vedeti, kako je vstopil; angel, visok in droban, z dvojico velikih kril, ki se s koncema dotikata prahu na tleh, in z glavo mlade, pridne deklice, ki ima visoko počesane lase, po sredi razdeljene z lepo ravno prečo.

V rokah drži velik seznam, kjer so zapisane vse ulice z vsemi hišnimi številkami in z imeni vseh najemnikov. Prelistava ga s svojim angelskim prstom, ki ga zdaj pa zdaj oslini, in ko dospe do strani, ki jo je iskal, se ozre po vsej sobi, zagleda Celestino v njenem zaboju in reče na glas:

„Da, tu je mala deklica, ki je zapisana v seznamu. Imam nekaj zanjo.“

To rekši potegne izpod oblečila sijajno punčko, ki jo je otrok nekaj ur poprej občudoval, in se skloni,

kakor da jo hoče položiti v enega obeh črevljev . . . Tisti mah pa prekine svojo kretajo in pravi:

„Kaj pomeni to? To so čevlji odrasle osebe, ne majhne deklice. Mar se kdo norčuje iz mene?“

To rekši spravi angel punčko spet pod svoje oblačilo. Z otožnim očesom in očitajočim obrazom še dolgo gleda Celestino. Nato nenadoma izgine.

*

Celestina je jokala in ihtela dolgo časa, nazadnje je pa v svojih solzah spet zaspala.

Ko se je drugo jutro prebudila, očima in mačehe še ni bilo doma. Prvi njen pogled je veljal črevljem: videla je, da so prazni, in se je spomnila angelovega prihoda, njegovih besed in njegovih žalostnih oči.

Ko je premislila vse to, se je urno oblekla, vzela v vsako roko po en črevelj, hitela doli skozi vseh šest nadstropij in stekla v hišo starega črevljarja, ki je ravno stal na pragu svoje prodajalne.

Celestina mu je s konci ročic pomolila oba nova, velika črevlja, prosila ga odpuščanje in mu pripovedovala stvari, ki jih dobričina ni razumel, razen da mu prinaša dekletce njegovo robo nazaj.

Poklical je ženo, ki je v ozadju prodajalne pripravljala belo kavo.

„Poslušaj otroka,“ ji je dejal. „Ti jo boš morda razumela.“

In Celestina je vnovič pripovedovala svojo zgodbo; črevljarjeva žena jo je popolnoma razumela.

Poljubila je dete in je rekla svojemu možu:

— „Vidiš, to je res pošteno dekletce! Njena zasluga je še tem večja, ker je zelo siromašna in zelo nesrečna. Kar je pravkar storila, kaže, da ima dobro srce. Ponižna je videti in kadar doraste, bo kaj zalo dekle. Že dvajset let si želiva majhne deklice: kaj, če bi vzela to za svojo: Lahko jo vzameva, zakaj malopridneža, ki je pri njih, nista prava roditelja.“

In vrli črevljar in dobra črevljarica sta vzela Celestino za svojo. Njena posila — roditelja sta jo zahtevala nazaj; toda policijski komisar jima je sporočil, naj rajši molčita, ako sta pametna.

Nekaj o samarijanstvu.

Primarij Dr. VLADIMIR BREZOVNIK.

Leta 1859. 24. junija, so besnele pri Solferinu (kraj v severni Italiji) teške borbe med francosko-italijansko vojsko na eni in avstrijsko na drugi strani. Po 15 urah boja je pokrivalo prostrano bojišče preko 42.000 ranjenih in mrtvih. Ranjenci so ležali cele dni v svojih mukah, brez človeške pomoči, dokler jih ni rešila usmiljena smrt.

Te solferinske grozote je videl mladi Švicar *Henri Dunant* (rojen 8. maja 1828 v Genovi, kjer je 30. okt. 1910 umrl) in jih popisal leta 1862. v svoji knjigi „Spomini na Solferino.“

V tej knjigi popisuje dirljivo muke ranjenih in obolelih vojakov.

Vse kar popisuje, je videl sam na lastne oči, tavajoč po bojiščih. „Solferinski angelj“ so ga imenovali nesrečni vojaki, ko je pristopal k njim in jih napajal in prevažal v mesto, pod streho, z ljudmi, ki jih je pregovoril za pomoč.

Kako mala, slabotna pomoč, dasi prihajajoč iz velikega srca. In to veliko Dunantovo srce je v omenjeni knjigi zaklicalo v svet, obračajoč se k vsem vladam. Predlagal je, da se naj v bodoče osvojijo in priznajo gotovi osnovni principi človečnosti, ki bi omogočili osnivanje dobrodelnih društev za pomoč in negovanje ranjenih in bolanih v vojski.

V Genovi se nato ustanovi 1863. leta tako društvo, ki je zaprosilo vse države v Evropi, da pošljejo delegate na konferenco, na kateri bi se razpravljalo o ideji *Henri-ja Dunanta*. Šestnajst evropskih držav je poslalo na to konferenco svoje zastopnike. Končen veliki plod tega skromnega začetka je bila takozvana Ženevska konvencija, ki so jo podpisali diplomatski zastopniki 16 držav 22. avgusta 1864. leta.

Po tej konvenciji so vsi ranjenci, bolani pa tudi ujetniki nevtralni in niso več neprijatelji. Nevtralni so nadalje vsi, ki strežejo takim bolnikom, bodisi da so to vojaške sanitetne institucije ali pa privatna društva. Ta konvencija se je 1906. leta še razširila in izpopolnila.

Privatna društva so se pretvorila pozneje v društva Rdečega Križa. Po vrsti so se ta društva ustanovljala po različnih državah in se združila v internacionalni komitet. V tem komitetu je danes združeno okoli 60 držav.

V mnogih vojskah, ki so od tega časa besnele po zemljah Evrope in drugod, je znak Rdečega križa ščitil vse one, ki trpijo radi njih. V mirnem času pa se je pripravljaj za teške čase z vežbanjem sanitetnega personala, zbiranjem zdravil, oblek, zavojnega materiala, itd.

Po veliki vojski je društvo Rdečega križa razširilo svoj delokrog tudi na normalne čase. Ono se pretvarja s svojim delovanjem v vsestransko humanitarno institucijo, ki se s svojo pomočjo oglašja povsodi, kjer je beda, nevolja in nesreča. Društvo postane institucija od neprecenljive vrednosti za človeštvo sploh. V kaosu po veliki vojski se trudi, da povzdigne in obnovi telesno in moralno življenje njegovo.

Med institucijami, ki jih je oživotvorilo v ta namen, je tudi samarijanstvo. Samarijanstvo, pod zaščito Rdečega križa ima predvsem namen izvežbati zasebnike tako, da so sposobni nuditi prvo pomoč ponesrečenemu ali bolnemu, dokler ne pride zdravniku v roke.

Slična društva so se ustanovljala že v petem stoletju. Eno najstarejših in najbolj znanih je nesumljivo zavetišče v Alpah na Velikem sv. Bernardu, ki se je ustanovilo 962. leta. Tu so menihi s svojimi izvežbanih, pametnimi psi zbirali v svojem zavetišču tiste, ki so se izgubili na prostra-

nih planinah in omagali v snegu. Predvsem pa so taka društva cvetela na Angleškem.

* * *

Liga društev Rdečega križa je poslala 1925. leta vsem nacionalnim društvom R. K. poziv, da ustanovljajo in organizirajo samarijanske tečaje, ter da vzamejo slične, že obstoječe organizacije v svoje okrilje.

Ker je v slučaju velikih nesreč (potresi, povodnji itd.) dostikrat potrebna pomoč in sodelovanje pripadnikov drugih narodov, zato je liga odločila, da se samarijanska društva vseh narodov organizirajo na isti podlagi. Vsa oprema, material in priprave morajo biti iste. Po istih principih se imajo napisati tudi učbeniki za samarijanske tečaje. In edino Rdeči križ zamore radi svojih mednarodnih privilegijev in svojega mednarodnega ugleda, dati temu mednarodnemu delovanju samarijanov žig nevtralnosti ne samo v miru, temveč tudi v vojnem času. Radi tega je potrebno, da je samarijanstvo sestavni del Rdečega križa.

Evo osnovne principe za samarijansko delovanje: Samarijan mora dovršiti tečaj in po izpitu mora ostati član Rdečega križa. Njegovo delovanje mora biti dobrovoljno, brez denarne nagrade. Samarijan zamore postati samo tisti, ki je uspešno položil izpit iz samarijanstva. Tečaje organizira Rdeči križ tako, da se na njih predava teoretično in praktično o človeškem zdravju in njegovih boleznih. Na kratko se mora samarijan seznaniti z ustrojem telesa in delovanjem njegovih organov. Dalje mora prožiti prvo pomoč bolnemu ali ponesrečenemu. Tako reši življenje tam, kjer bi bila sicer zdravniška pomoč prepozna.

Rdeči križ se zelo trudi, da izvežba, čim več samarijanov; ker naravno, čim več je samarijanov, tem sigurnejše bodo v slučaju nesreče pri roki.

V poslednjih treh letih je tudi naš nacionalni Rdeči križ živo začel organizirati samarijanske tečaje in je izdal učbenik v duhu lige Rdečega križa.

Naš Rdeči križ zahteva, da imajo vsi oblastni in mestni odbori svoj stalni samarijanski tečaj in v odboru svoj samarijanski odsek. Priporoča in skuša, da se tudi po mladek Rdečega križa izvežba v duhu samarijanstva.

Naš Rdeči križ bo tako preko svojih izvežbanih samarijanov imel velik vpliv na zdravstveno prosveto naroda in vzgojil ga bo, da si bo kolikor mogoče sam pomagal v slučaju narodnih nesreč in vojske. V mednarodnih nesrečah pa bo mogel pomagati i drugim narodom. Tam pa, kjer bo v nesreči sam preslab, bo po proženi pomoči, lahko pričakoval vrnjeno pomoč od drugih narodov.

V našem narodu tli duh samarijanstva že od najstarejših časov. In tudi dejansko se je izvajalo, četudi ne v smislu organizacije.

Po bitki na Kosovem polju vrši devotica iz Kosova svojo samarijansko

misijo, ki jo opisuje narodna pesem takole:

Uranila Kosovska djevojka,
uranila rano u nedelju,
u nedelju prije žarkog sunca,
zasukala bijele rukave,
zasukala do beli lakata,
na plečima nosi leba bela,
u rukama dva kondira zlatna,
u jedneme ladjane vodice,
u drugome rumenoga vina;
ona ide na Kosovo ravno,
pa se žeće po razboju mlada,
po razboju čestitoga Kneza,
te previće po krvi junake;
kog junaka u žuvoftu nadje,
umiva ga ladjanom vodicom
pričećuje vinom crvenijem
i zalaže lebom bijelijem.

ZA GOSPODINJE

Miza ob praznikih.

Kakšne zgodbe beremo o namizni opremi prebogatih hiš v starem ali srednjem veku ali tudi še v novšem času tik pred svetovno vojno! Mi se moramo samo čuditi, kako je tedanja „boljša družba“ v vsem svojem razkošju v opremi mize kazalo okus za svojo dobo. Miza se je ob slovesnih prilikah šibila srebrnine in zlatnine in dragocenega porcelana. Na prekrasno izdelanih nastavkih so ponujali sadje in sladkarije, debeli šopki rož v velikanskih cvetličnih vazah naj bi razveseljivali oko; prekrasni venci spleteni iz cvetličnih glavie na železnih žicah, kjer so žalostno venele in mrle, so bili velika moda takratnega krašenja miz. O starih Rimljanih beremo, da so v obednici od stropa padale lepo dišeče cvetke na povabljenje in v srebrnih čolničkih je gorelo dišeče olje, ki je svoj blagodejni duh razširjalo po vsej sobi. Vsi smo tudi že slišali o kuharskih umetnostih tistih časov, o kuharjih, ki so iz sladkarij napravljali cele stolpe, palače, ladje in drugo. Po raznih razstavah, koder se hočejo razkazati razni umetniki na tem polju, vidimo podobne stvari še danes. Pa tudi iz mesa se kuharji pripravljali čuda svoje umetnosti; iz pečenke so napravili zmagoslavni voz iz prekajenega jezika ličen čevelječ, iz gosjih jeter igralne kocke in podobne stvari, ki se nam danes zde res že ko nekakšno strašilo, ki lahko pride na mizo.

Danes je vse to izginilo z naše praznične mize, zdaj živimo v dobi stvarnosti, v dobi, ko mora imeti vsaka stvar, ki jo rabimo, tudi svoj praktičen pomen. Vsa tista preobilica razkošja, vsa tista bahava natrpanost s srebrom je morala umakniti lični preprostosti. Zdaj ne odločuje več dragocenost namiznega okrasja, zdaj odloča le še umetniški okus. Praznično pogrjnena miza je postala bolj preprosta, zato pa je miza zdaj tudi veliko bolj okusno pripravljena.

(Dalje.)

Par močnih konj in 2 težka voza
prodaja
A. LONČAR v M. Soboti, Slovenska ul. 12.

SOKOL

Občni zbor Sokolskega društva M. Sobota bo dne 28. I. 1934 ob 20 uri v Sokolskem domu.

Dne 31. XII. 1933 bo običajna Silvestrova prireditev v Sokolskem domu. Zdravo.

Sokolska četa Gor. Lendava je proslavila največji sokolski praznik Ujedinjenje dne 3. dec. v šoli nad vse svečano. Ob številni udeležbi občinstva se je začel s slavnostnim govorom prosvetara br. Beloglavca in igranjem sokolske himne, razvijati program, ki je zadovoljil slehernega po svoji pestrosti in dovršenosti. Veliko priznanje je žela sok. deca in naraščaj za svoje ljubke in samozavestne deklamacije in telov. nastope. Priznani mladinski pevski zbor pod vodstvom sestre Ane Župan in salonski orkester pod vodstvom br. prosvetarja sta s svojimi točkami prireditev znatno oživela in ji dala nad vse svečan in dostojanstven značaj. Občinstvo je zapustilo proslavo z najlepšimi vtisi.

Iz delovanja Združbe trgovcev v Murški Soboti.

400 litrov špirita zaplenjenega

Neki ljubljanski časopis je prinesel naslednji članek: „Pretekli teden se je pripeljal v Litijo potnik neke špiritne tovarne iz Karlovca ter se ustavil pred Elsnerjevo trgovino. Slučajno pa je v tem času šel mimo tega avtomobila starešina litijske finančne kontrole g. Škodnik, ki je v zadnjih sedežih v avtu opazil precej tesno zložene pločevinaste kante. Ker je bil avto iz Savske banovine, je takoj zasumil tihotapljenje špirita, ker je banovinska trošarina tam mnogo nižja. Pri pregledu vsebine teh kant je ugotovil špirit, katerega je ta potnik prodajal po trgovinah, ne da bi plačal banovinske in občinske trošarine. Zato je g. Škodnik vse kante s 400 litri špirita zaplenil in jih začasno hranil na litijski občini. Ko bo preiskava končana, bo špirit na javni dražbi prodan.“

Tako se dela in postopa v Litiji. V Murški Soboti se postopa sledeče:

Dne 28. junija je neki E. W. iz Koprivnice pripeljal v Murško Soboto na avtomobilu 75 litrov špirita, ruma, likerjev in 13 kg. malinovca, imel je na avtomobilu za 70 litrov vsebine praznih demjonov ter pol avtomobila napolnjenega s slatino. Vsi predmeti so bili pripeljani takisto iz Savske banovine, a jih je policija v Murški Soboti zaplenila, vendar je to zaplenbo bivši g. župan razveljavil ter vso zaplenjeno blago vrnil. V svojem odloku je navedel, da ne obstoji delikt trošarinskega tihotapstva, a pozneje pa je navedel še dodatno, da tudi finančna kontrola ni interesirana na postopanju.

Litija se nahaja gotovo v Dravski banovini, a v Dravski banovini se mora plačati trošarina za uvo-

ženo žganje, odnosno alkoholne pijače pa tudi za uvoženo mineralno vodo, kljub temu, se prestopke v Murški Soboti oprosti, dočim se uvede v Litiji za iste slučaje postopanje.

Mogoče se Murška Sobotna ne nahaja v Dravski banovini?

Težave z našim žitnim izvozom.

Izvoz se premalo podpira. Od 30 000 vagonov, ki jih imamo za izvoz, smo izvozili komaj 1000 vagonov. Ker je bila v vseh evropskih državah dobra pšenična žetev, bomo le težko izvozili pšenico. V podobnem položaju, je tudi Madžarska, ki pa je našla pota, da izvozi pšenico. Izvozila je mnogo pšenice v Švico, Avstrijo in Italijo, sedaj pa je sklenila kupčijo z Anglijo, ki bo vzela 60 000 ton pšenice. Ta uspeh je Madžarska dosegla vsled izredno nizke cene svoje pšenice, ki pa je pri teh odlične kvalitete. Ker je dovolila, da morajo kmetje plačati davke tudi v naravi, so plačali tudi vse zaostale davke in madžarska vlada je dobila na ta način velike zaloge pšenice, ki jo je mogla prodati za nizko ceno v tujino. Poleg tega je uvedla Madžarska izvozne premije, ki se izplačujejo iz naknadnih plačil od uvoza tujega blaga. Pri nas pa ni ne izvozne premije, niti se kaj resnega ne stori za izvoz. Visoke železniške tarife pa izvoz naravnost preprečujejo, saj velja prevoznina iz Novega Sada v Švico, več kakor pa je vredno blago. Morali bi gledati na to, da izkoristimo, kolikor je to še mogoče preferencialne dogovore z Avstrijo in Češkoslovaško in da izvozimo čim več pšenice v Švico in za padno Evropo. V ta namen je nujno potrebno revidirati naše železniške tarife in skleniti z Avstrijo ter Švico direktne tarife.

Seveda je tudi treba delati na tem, da se pri nas goje samo plemenite vrste pšenice.

Tudi izvoz kuruze je zaostal, ker so cene naše kuruze nad svetovno pariteto. V Francijo bi mogli izvoziti večje količine, ker nam je Francija podaljšala kontingent in imamo poleg tega pravico na preferencial. Potrebno bi bilo le to, da bi se izvoznikom dovolile premije, da bi mogli ti ceno kuruze znižati v tej meri, da bi postala naša kuruza zopet konkurenčna. Če se to ne zgodi, potem bo ostala naša kuruza kljub preferencialu neprodana.

GOSPODARSTVO

Pletarski tečaj. Kmetijska šola v Rakičanu priredi od 2. do 31. jan. 1934 pletarski tečaj v Moravcih. Pouk na tečaju bo trajal od 8. ure zjutraj do 4. ure popoldne in je brezplačen. Poučevalo se bo pletenje košar, košev, jerbasov itd., torej vseh onih predmetov, ki so kmetovalcu v njegovem gospodarstvu neobhodno potrebni. Zanimanci, toda samo oni, ki nameravajo tečaj stalno obiskovati, naj se prijavi pri Seleksijskem društvu v Moravcih ali pa pri upravi kmetijske šole v Rakičanu. Prednost imajo člani kmetijskih organizacij.

Zveza živinor. selekc. društev za siment. okoliš je nastavila še enega potovalnega nadziralca v osebi Dominko Štefana iz Nedelice. Službo nastopi s 1. januarjem.

Plemenski sejem v D. Lendavi, katerega je priredila „Zveza“ dne 18. decembra se je prav slabo obnesel. Kr. banska uprava je hotela nakupiti šest prvovrstnih bikov, pa jih niso niti toliko pripeljali. Manjka pač še disciplina pri seleksijskih društvih.

Tržne cene.

Zagrebski sejem 13. dec. 1933. Prignonih je bilo 6 krav, 124 junic, 24 volov, 66 juncev, 14 telet, 61 konjev in žrebet, 61 svinj, 394 prascev. Cene so bile sledeče: Krave za mesarske svrhe 2.75–3, krave klo basarice 2 220, junice za mesarske svrhe 3 50 3.75, junice za razplodne svrhe komad 1200 1300, voli I razred 4.25–4.50, voli II vrste 3 50, voli bosanski 2.75–3.25, svinje pitane 8 8.75, svinje plemenske 6 50 do 7, prasci 80–120, konji za klanje 0.75–1.50, svinje sremske zaklane 10–10.50, teleta živa 7 8.25, teleta zaklana 9 50–10, koze 6–7 za kg.

Tedenski sejem v Karlovcu 12. dec. 1933. Dogon 3000 komadov od tega prodano: 143 telet, 176 junicev, 13 bikov, 155 krav za mesarske svrhe, 34 žrebet, 69 krav za pleme, 50 kobil, 341 konjev, 263 svinj za mesarske svrhe, 435 prascev, 118 svinj za pleme, 234 komadov drobiža. Cene so bile: teleta 150 do 550 kom., junci 3–4, biki 2–4, voli 3 4, krave za mesarske svrhe 2–4, žrebci 200–500, krave za pleme 3–5, kobile 300–1000, konji 500–5000, svinje za pleme 7–9, drobiž 40 do 120 Din komad.

Maribor. Živinski sejem dne 12. t. m. Prignanah je bilo 506 glav živine in sicer 10 konj, 8 bikov, 20 volov, 358 krav in 10 telet. Kupčija je bila precej živahna. Prodanih je bilo 253 krav, od tega za izvoz v Italijo 14. Cene so bile naslednje: debeli voli 3 50–4, poldebili 2–3, voli za rejo 2 25–3 25, biki za klanje 3–3 25, glavne krave debele 2 3 50, plemenske 1 75 2 50, klobasarice 1 50–2, molznice 2–2 50, breje 2–2 50, mlada živina 3–4, teleta 5–6, za kg. žive teže.

Cene mesu so naslednje: voli I vrste 10–12, voli II vrste 8 do 10, meso bikov, krav, telc 5 do 7, teletina I vrste 14–16, II vrste 10–12 in sveže svinjina 10–16.

Deželni pridelki.

Zagreb. Detelja 73 Din, otava 50–55, seno 45 50, slama za hrano 40 45.

Novosadska blagovna borza 16. t. m. Tendence neizpremenjena, Promet srednji. Pšenica: baška, okolica Novi Sad, Sombor, sremska 95–97, srednjebanaška 95 do 98, gornjebaška in slavonska 97 do 99, baška potiska 98–100, gornjebanatska 93–95, južnobanatska 92–94

Oves: baški, sremski in slavonski 51–53.

Ječmen: baški, sremski 63–65.

Koruzna: baška in sremska 71 do 73, nova z garanc. 50–52 50, nova sušena 63–65, nova za januar 52.50–55 banatska 70–71, nova sušena 60–62.

Otrobi: baški in sremski v jutastih vrečah 50–54.

Fižol in krompir ne notirata.

Razglas.

Okrožno sodišče v Mariboru je s pravmočno razsodbo bd 16. 9. 1933 št. VII. Kzp. 1084/33 v smislu § 55. kazenskega zakona prepovedalo Zadavec Matiji roj. 21. 11. 1896 v Lipi občine Lipa, zahajati v krčmo za dobo 2 let t. j. od 16. 9. 1933 do 16. 10. 1935.

Po § 268 tač. 4. kaz. zakona se kaznuje vsakdo, in ne samo gostilničarji in kavarnarji, ki strežejo z opojilom osebam, katerim je obisk krčem prepovedan, pa ve za razglaseno prepoved iz § 55 k. z., z zapurom do 6 mesecev in v denarju do 5000 Din.

Sreski načelnik: TRSTENJAK s. r.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
želi
vsem svojim odjemalcem in
znancem
prodajalna „TIVAR“ obleke
v Murški Soboti.

Pri upravi veleposestva

v Rakičanu se prodajajo Božična drevesca, drva za kurjavo šumske mere, smrekove (jaličove) in relovi drogovi (štange) za štaflne in plotove. 1

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
in SREČNO NOVO LETO želi
vsem svojim prijateljem
KUHAR ŠTEFAN
banski svetnik
PUCONCI.

Najcenejša in najbolj primerna darila za odrasle in otroke so:

Radio aparati, gramofoni, fotografski aparati, šivalni in pisalni stroji, katere dobite po zelo niski ceni in na mesečna odplačila v znani

SPECIJALNI TRGOVINI

E. ŠTIVAN, M. SOBOTA.

Vsem svojim cenj. odjemalcem in znancem želim vesele BOŽIČNE PRAZNIKE in PRAV SREČNO NOVO LETO!

Smučarji pozor! Prvovrstne smuči in vse potrebno je dospelo

Vesele božične praznike ter srečno in blagoslovljeno novo leto žele

vsem svojim odjemalcem, članom in prijateljem naslednje tvrdke :

KOZIC IVAN
mehanična delavnica
Murska Sobota.

JOSIP BENKO

narodni poslanec

v Murski Soboti.

HIRSCHL FERID

ravnatelj

KREDITNE BANKE D. D.
MURSKA SOBOTA.

PREDSEDNIK
MEŠČANSKEGA DOMA
v Murski Soboti.

FRIM L. trg. železnine
v Murski Soboti.

BENKIČ JANEZ
gostilničar
Murska Sobota.

FUNKCIJONARJI

KREDITNE BANKE D. D.

V MURSKI SOBOTI.

OBČINSKA HRANILNICA
Murska Sobota.

JOS. BENKO
Murska Sobota

tovarna mesnatih izdelkov
in hladilnica

BRUMEN JOŠKO
trg. obutev
Murska Sobota.

Funkcionarji

PREKMURSKE BANKE D. D.

v Murski Soboti

BRATA BRUMEN
trg. z mešanim blagom
Murska Sobota.

POUČIČ FRANC
izdelovanje masla
Tešanovci.

BENKO LUDVIK
trg. manufakture
Murska Sobota.

HAHN IZIDOR
trgovina s papirjem in šolskimi potrebščinami
MURSKA SOBOTA
PREKMURSKA TISKARNA.

BENKO ŠTEFAN
krojaški mojster
v Murski Soboti.

KOHN SAMUEL
veletrgovina
MURSKA SOBOTA.

Cör Ana
trg. z usnjem
Murska Sobota.

Cvetič Janez
tovarna perila
Murska Sobota.

ASCHER B. in SIN
veletrgovina
Murska Sobota.

BRATA ŠIFTAR IN HAHN
trg. manufakture
Murska Sobota.

MENCINGAR ŠTEFAN
strojni ključavničar
Murska Sobota.

ČEH FRANC
trg. z mešanim blagom
Murska Sobota.

Kr. Hirschl in sinova
trg. manufakture
Murska Sobota.

Bac Ludvik
hotelir
Murska Sobota.

SOČIČ LUDVIK
gostilničar
ČERNELAVCI.